

TRAVESSADA DE CATALUNYA A PEU22ª ETAPA COLL DE LA BOTELLA - PLA DE BOET (12 Km. , 55 participants)

ARRIBADA AL COLL PETIT

/28 - 29 de Juny del 1986/

Si volguessim donar-li un nom a cada etapa, en aquesta hauriem de dir-li: La més maca i espectacular de la travessada. I per a molts de nosaltres és el primer 2900 metres d'alçada, cota que superem pujant al pic de Centfonts.

Sortim de Vilanova el dissabte a les tres de la tarda, amb un autocar del MONNIC, a cercar el tunel del CADÍ, com en l'etapa anterior; a les set arribem a la Seu, i entrem a Andorra fent una parada a Sant Julià de Lòria davant els magatzems Sant Eloi, on, cadascú, compra i es proveeix de queviures. A les vuit arribem al camping Xinxerella, situat a prop del poble d'Erts i a l'esquerra del riu Pal. En acabar de parar les tendes, en Pere Masdeu ens dona a tots pastes seques i vi dolç amb motiu del seu sant; així passem la revetlla de sant Pere, sense castell de foc, pero amb molta gresca i alegria.

A l'endemà ens llevem a les cinc de la matinada, amb un cel clar i

COLL PETIT, ESCALA DE REAGUPAMENT

estrellat; i a un quart de set l'autocar ja ens deixa al coll de la Botella. Mentre passavem pel poble de Pal, hem pogut admirar des de la finestrella, el magnífic campanar romànic de planta quadrada amb finestres geminades i taulat de llicorella, típics d'aquestes terres andorranes.

Comencem la marxa a 2091 m., enfilant la carretera del coll de la Botella al de Cabús, mentre sentim, que no veiem, els esquellots de les vaques que pasturen a la Coma de Setúria, a baix sota nostre. Quan som a l'alçada de la canal que baixa del coll Petit, remuntem la muntanya, amb la intenció d'assolir el coll; el pendent és tant fort que, a voltes, hem de fer amples ziga-zagues per poder avançar amb el peu pla. Després d'unes quantes esbufegades aconseguim arribar al coll Petit (2484 m.) situat entre el Pic Negre i el Cap de l'Ovella. Primera parada de descans i lògic reagrupament. La vista és magnífica; ens trobem a la divisòria d'estats, que seguirem fins al pic de Centfonts. A la dreta veiem els remuntadors de l'estació d'esquí d'Arinsal. Veiem també tota la vall de Tort als nostres peus i el cim del Monteixo, el pic de Norís, etc. Continuem flanquejant pel

PORT NEGRE DE PALLARS

costat del pic Negre, en direcció N.E.

Port Negre (2489 m.), situat sota el pic del mateix nom i entre les valls de Comallèmpia, a l'est, i de Tort, a l'oest. Un xic més amunt trobem el Port Vell (2520 m.); aquí fem parada per esmorzar. Des d'aquest coll veiem el cercle de Comapedrosa, amb els estanys del mateix nom i el cim que el presideix, (2946 m.), el més alt d'Andorra. El paisatge és bucòlic i meravellós, amb congestes de neu que contrasten amb el verd de l'herba i els grisos del rocam calcari.

Són les nou del matí, quan reemprenem la marxa seguint per la carena en direcció N.E., vers el pic de Centfonts. En alguns llocs s'hi han veritables bretxes. Després d'una estona de crestejar ens veiem grimpant per la mateixa cresta de la carena fins assolir el Pic de Centfons. És un quart d'onze; la panoràmica és magnífica i molt respectable; estem a 2888 m. d'altitud. Impressiona tot el que veiem; a la vista tenim la Pica d'Estats (3143 m.), punt on ha de finir la nostra travessada. A baix de tot, amb visió aèria, els llacs de Baiau que ens sorpren pel blau intents contraposat amb els grisos de l'orografia. Distingim el refugi Josep M. Montfor

SEGUINT LA CARENA DES DEL PORT VELL

(2470 m.); davant nostre, tots els pics que formen el cercle de Baiau: lavans, Medacorba, Roca de l'Entravessada, pic de Baiau, agulla de Baiau i, a l'esquerra, el pic de Vallpeguera. El temps de contemplació s'ens fa curt, embadalits per la bellesa exhuberant de la naturalesa. Voldriem gaudir amb més estones d'aquestes, però el trajecte que resta encara és llarg i hem de continuar.

Baixem del pic de Centfonts per la carena N.O., en direcció al pic de Vallpeguera, fins al coll de Centfonts (2710 m.). A partir d'aquí baixem per un pedriscall de roca mitjana, vers els llacs de Baiau (Pallars Sobirà). El desnivell és impressionant; fins i tot la M. Carme Barceló pateix una caiguda espectacular, afortunadament sense conseqüències greus, gràcies al "blocatge" del seu marit. També la Roser Muela, que amb la seva família han baixat per un altre costat, pateix una altra caiguda que no li afecta llur integritat.

Les clapes de neu que circunden l'indret són causa d'alegria i donen ganes de jugar als entremaliats tiradors de boles de neu; àdhuc, algú practica l'esquí amb els peus i amb el cul. Som al costat mateix de l'estany de

COMAPEDROSA, EL CIM MES ALT D'ANDORRA

Baiau (2470 m.); prosseguim davallant cap a la sortida d'aigües de l'estany que esdevé la capçalera de la Vall Ferrera. A la dreta, dalt d'un turó, veiem el refugi Josep M. Montfort. Aquí fem una parada de descans i reagrupament. Són tres quarts de dotze del migdia. La calor ha augmentat a mesura que ens hem endinsat en aquesta vall; l'Alfred Contreras i la seva muller na M. dels Angels Parés es banyen en les tranquil·les aigües de l'estany; estem segurs que si hagués vingut en Dichós, també s'hi fica!.....

Continuem flanquejant, per seguir baixant cap a l'estany inferior de Baiau (2420 m.). Ara planegem per l'anomenat Pla de Baiau. El camí està marcat amb fites o pedrons; és el camí del refugi, marcat sobretot per quan hi ha boira (molt freqüent en aquesta zona). Veiem en aquesta planuria de Baiau (2200 m.) bestiar boví pasturant; la majoria d'ells, però, ficats de potes dintre els estanyols per poder soportar la calor. Són dos quarts d'una.

La davallada és llarga però entretinguda i molt bonica; del pla de Baiau, saltem per un collet i enfilem una lleugera canal, que ens fa davallar decididament, entre roques, vers el pla de l'Orri, també apte per a pastures i travessat pel riu de Baiau.

Prosseguim la davallada arribant al pla d'Arcalís (2000 m.); bonica planúria emboscada de pins, a voltes trencada pels tortuosos meandres del riu (similar a l'indret d'Aigües Tortes); aquí, aprofitem la mansuetud del riu per remullar-nos el rostre i travessar-lo. Són dos quarts de dues de la tarda.

Del pla d'Arcalís, sortim per un petit collet rocós i anem flanquejant per la banda dreta de la vall, mes endavant creuem a gual un doll d'aigua que baixa de la muntanya; som al pla de Boet (1900 m.), apte per a pastures i lloc apropiat per organitzar una acampada. En un lloc enlairat entre la vall d'Ereste i la vall de Sotllo hi ha el refugi de Vallferrera. Són les dues de la tarda. A l'arribada ens sorprenen les càmeres de TVE que ens graven per un reportatge dels GR que estant enllestit. Aquesta avinentesa no és fortuïta sinó que ve donada per la intervenció d'en Xavier Capdevila que hi treballa.

DES DEL COLL DE CENTFONTS, CAPÇALERA DE LA VALL FERRERA
I AL FONS LA PICA D'ESTATS

Del pla de Boet surt una pista d'uns 11 Km. que mena al poble d'Areu, on ens esperen els autocars. Aquest trajecte, la majoria, el fem en JEEP's; alguns prefereixen fer-lo a peu o bé fent footing, com en Toledano i en Guimerà. Entre dos quarts de tres i les quatre de la tarda anem arribant a Areu tots els marxadors.

PICS DE LAVANS, MEDACORBA I ROCA ENTRAVESSADA

Per dinar cadascú s'ho munta a la seva manera: uns anem de restaurant, altres es fiquen al bar, i els menys es queden a fora al carrer. El cas és que quan ens reunim tots, les cameres del canal segon de Televisió Espanyola a Catalunya (TVE 2) ens tornen a gravar, ara, amb entrevista inclosa que recull les impressions d'en Sagarra, Butí, Blanes i Francesc Montaner. El programa s'emetrà dimarts que vé al migdia.

Tornem cap a Vilanova a les cinc de la tarda fent l'itinerari següent: d'aquí a Àreu cap a Llavorsí, Sort, La Pobla de Segur, Tremp, Balaguer, Tàrraga, Montblanc i d'aquí agafem l'autopista que no deixarem fins a Vilafranca. També fem una parada en el llogarret de la Baronia de Sant Oïme, situat en una roca enlairada sobre l'embassament de Camarasa, en la comarca de la Noguera. Hi ha un restaurant ran de carretera on hi entrem a fer un refresc; alguns ens arribem fins al poble, ara abandonat, per contemplar d'aprop l'antic castell i la seva torre de guaita, i l'església romànica amb absis trilobulats.

Sense cap més novetat arribem a Vilanova i la Geltrú a dos quarts de dotze de la nit.

UN GRUP EN LA TARTERA DEL CENTFONTS I AL FONS L'ESTANY DE BAIU

BIBLIOGRAFIA: Gran Geografia Comarcal de Catalunya

Ramon Casas i Vidal

